

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 40/05-16

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. februára 2005 predbežne prerokoval sťažnosť Ľuboša Lorenza, K., zastúpeného advokátkou JUDr. M. S., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd Obvodným oddelením Policajného zboru Košice – Staré Mesto v konaní vedenom pod sp. zn. ORP-ČVS-95/SM-2003-KL, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ľuboša Lorenza o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 5. augusta 2004 doručená sťažnosť Ľuboša Lorenza, K. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátkou JUDr. M. S., K., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé prejednanie veci v primeranej lehote nezávislým

a nestranným orgánom zriadeným zákonom podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) Obvodným oddelením Policajného zboru Košice – Staré Mesto (ďalej len „obvodné oddelenie“) v konaní vedenom pod sp. zn. ORP-ČVS-95/SM-2003-KL. Sťažovateľ doplnil predmetnú sťažnosť podaním z 19. augusta 2004 obsahujúcim odpoveď Krajskej prokuratúry v Košiciach (ďalej len „krajská prokuratúra“) z 30. júla 2004 na podnet sťažovateľa.

Porušenie svojich práv vidí sťažovateľ v nasledovnom, ním opísanom skutkovom stave.

Dňa 25. decembra 2002 podal sťažovateľ osobne do zápisnice na obvodnom oddelení trestné oznámenie o tom, že ho 24. decembra 2002 fyzicky napadli, zbili a spôsobili mu zranenia dvaja páchatelia, ktorí boli pri tomto útoku aj priamo prichytení policajtmí tohto obvodného oddelenia. Ešte v ten istý deň boli zadržaní páchatelia vypočutí na obvodnom oddelení. Hoci sťažovateľ ako poškodený podal oznámenie o skutočnostiach nasvedčujúcich, že bol spáchaný trestný čin, za ktorý by mala byť vyvodená trestná zodpovednosť voči dvom konkrétnym prichyteným útočníkom, nezdal sa mu postup obvodného oddelenia v tomto prípade správny, resp. nebol o ňom dostatočne informovaný, preto podal žiadosť o prešetrenie správnosti jeho postupu Úradu inšpekčnej služby Policajného zboru v Košiciach, inšpekčnému odboru, ktorý podanie sťažovateľa odstúpil na priame vybavenie listom z 31. decembra 2002 Okresnému riaditeľstvu Policajného zboru Košice I (ďalej len „okresné riaditeľstvo“). Podľa sťažovateľa okresné riaditeľstvo vykonalo šetrenie, požiadalo ho o spoluprácu listom zo 7. januára 2003 a listom z 31. januára 2003 vybavilo jeho žiadosť ako neopodstatnenú.

Sťažovateľ poukázal na to, že na základe uznesenia obvodného oddelenia sp. zn. ORP-ČVS-95/SM-2003-KL z 24. januára 2003 bolo začaté trestné stíhanie voči neznámemu páchatelovi vo veci trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona.

Sťažovateľ listom zo 4. februára 2003 požiadal o prešetrenie postupu policajného orgánu v rámci dozoru prokurátora Okresnú prokuratúru Košice I (ďalej len „okresná

prokuratúra“). Keďže sa nedočkal odpovede, opätovne 22. decembra 2003 požiadal okresnú prokuratúru o preverenie zákonnosti a rýchlosti konania obvodného oddelenia v jeho trestnej veci. Z dôvodu údajného pretrvávajúceho pasívneho prístupu okresnej prokuratúry k jeho žiadostiam listom z 9. júla 2004 podal sťažovateľ sťažnosť na nečinnosť okresného prokurátora krajskej prokuratúre.

Podľa sťažovateľa napriek tomu, že páchatelia boli pristihnutí priamo pri čine a ihneď vypočutí, trestné konanie vedené obvodným oddelením trvá neskutočne dlho a jemu ako poškodenému sa tak nedostalo morálneho zadosťučinenia ani po viac ako jeden a pol roku od jeho fyzického napadnutia.

Sťažovateľ v tejto súvislosti žiada, aby ústavný súd

- deklaroval, že obvodné oddelenie v konaní vedenom pod sp. zn. ORP-ČVS-95/SM-2003-KL porušilo jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo, aby sa jeho vec spravodlivo a v primeranej dobe prejedнала nezávislým a nestranným orgánom zriadeným zákonom, podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru,
- prikázal obvodnému oddeleniu konať v konaní sp. zn. ORP-ČVS-95/SM-2003-KL bez zbytočných prietáhov,
- priznal mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 80 000 Sk a náhradu trov jeho právneho zastúpenia vo výške 9 340 Sk.

II.

Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, ako aj z vyžiadaného vyšetrovacieho spisu okresného riaditeľstva sp. zn. ČVS-ORP-224/1-OSV-K1-2004-KL ústavný súd zistil nasledovné relevantné skutočnosti:

Vo veci uvedenej sťažovateľom bolo uznesením obvodného oddelenia sp. zn. ORP-ČVS-95/SM-2003-KL z 24. januára 2003 začaté trestné stíhanie voči neznámemu

páchateľovi vo veci trestného činu ublíženia na zdraví podľa § 221 ods. 1 Trestného zákona. Sťažovateľovi ako poškodenému bolo predmetné uznesenie doručené 3. februára 2003.

Za účelom vyšetrovania veci obvodné oddelenie 14. februára 2003 vypočulo sťažovateľa ako poškodeného, 3. marca 2003 svedkov K. G., Z. K. a L. B., 19. marca 2003 svedkov M. L. a L. T. a 21. marca svedka M. G.

Listom zo 4. februára 2003 a zo 16. decembra 2003 podal sťažovateľ okresnej prokuratúre žiadosť o prešetrenie postupu obvodného oddelenia vo veci sp. zn. ORP-ČVS-95/SM-2003-KL. Na údajnú pretrvávajúcu nečinnosť tak obvodného oddelenia, ako aj okresnej prokuratúry v jeho veci podal sťažovateľ 9. júla 2004 sťažnosť krajskej prokuratúre.

Krajská prokuratúra posúdila listom sp. zn. Kn 2196/04 z 30. júla 2004 podnet sťažovateľa ako dôvodný, pretože dozorujúci prokurátor reagoval na sťažnosť sťažovateľa zo 16. decembra 2003 až 23. júla 2004. V tejto súvislosti upozornila okresného prokurátora, aby prijal konkrétne opatrenia na urýchlené skončenie trestnej veci, v ktorej ako poškodený vystupoval sťažovateľ.

Ústavný súd z predmetného vyšetrovacieho spisu ďalej zistil, že na základe dožiadania okresného riaditeľstva z 3. mája 2004 mestská časť Košice – Sever podala 24. mája 2004 tomuto orgánu správu o povesti I. S., bytom K.

Uznesením sp. zn. ČVS-ORP-224/1-OSV-K1-2004-KL z 9. septembra 2004 okresné riaditeľstvo vo veci trestného činu ublíženia na zdraví v zmysle § 221 ods. 1 Trestného zákona pribralo do konania znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia MUDr. Z. S., ktorý požadovaný znalecký posudok vypracoval 20. septembra 2004.

Sťažovateľ podal voči predmetnému uzneseniu sťažnosť 17. septembra 2004, ktorú okresná prokuratúra uznesením sp. zn. 2 Pv 177/03 z 10. novembra 2004 zamietla ako nedôvodnú.

Medzitým uznesením okresného riaditeľstva sp. zn. ČVS-ORP-224/1-OSV-K1-2004-KL z 9. novembra 2004 bol stíhaný I. S., bytom K., ako obvinený pre trestný čin výtržníctva v zmysle § 202 ods. 1 Trestného zákona. V nadväznosti na to si tento orgán vyžiadal odpis z registra trestov týkajúci sa obvineného a 12. novembra 2004 ho vypočul. V ten istý deň bol sťažovateľ okresným riaditeľstvom vyzvaný na preštudovanie spisu po ukončení vyšetrovania a na podanie návrhu na doplnenie vyšetrovania, čo poškodený sťažovateľ aj urobil.

Dňa 12. novembra 2004 okresné riaditeľstvo podalo návrh na obžalobu na I. S. pre trestný čin výtržníctva v zmysle § 202 ods. 1 Trestného zákona. Spis s návrhom na obžalobu bol okresnej prokuratúre doručený 16. novembra 2004.

Okresná prokuratúra uznesením sp. zn. 2 Pv 177/03 zo 16. novembra 2004 v trestnej veci vedenej proti obvinenému I. S. pre trestný čin výtržníctva podmiennečne zastavila trestné stíhanie a určila obvinenému skúšobnú dobu v trvaní 12 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

Krajská prokuratúra vo veci sťažnosti poškodeného sťažovateľa smerujúcej proti podmiennečnému zastaveniu trestného stíhania uznesením sp. zn. KPt 2250/04 z 13. decembra 2004 rozhodla tak, že ju zamietla ako nedôvodnú. Uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania proti obvinenému I. S. nadobudlo právoplatnosť 13. decembra 2004.

III.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

K iným právnym prostriedkom ústavný súd ráta nielen tie prostriedky, ktoré majú povahu opravných prostriedkov, ale aj tie, ktorých použitie by mohlo viesť (nemusí) k postupu odstraňujúcemu tvrdené porušovanie základného práva sťažovateľa.

Vznik zbytočných priesťahov vyvodzuje sťažovateľ z toho, že ako poškodený nebol obvodným oddelením informovaný o priebehu a výsledkoch vyšetrovania trestného činu, ktorý sám policajným orgánom oznámil.

Podanie trestného oznámenia je súčasťou ústavného práva domáhať sa ochrany svojich práv len vtedy, keď oznamovateľ je poškodeným (obeťou) trestného činu, alebo sa dôvodne obáva, že sa ním môže stať. V opačnom prípade totiž oznamovateľ nie je nositeľom základného práva, ktorého ochrany by sa mohol domáhať (II. ÚS 238/02).

V okolnostiach prípadu sťažovateľovi v dôsledku skutku z 24. decembra 2002 napĺňajúceho znaky trestného činu malo byť priamo ublížené na zdraví, bol teda v tomto trestnom konaní pôvodne začatým obvodným oddelením pod sp. zn. ORP-ČVS-95/SM-2003-KL, neskôr vedenom okresným riaditeľstvom pod sp. zn. ČVS-ORP-224/1-OSV-K1-2004-KL poškodeným so všetkými procesnými právami z tohto postavenia vyplývajúcimi.

Ústavný súd už v uzneseniach sp. zn. II. ÚS 41/98 a sp. zn. II. ÚS 20/02 vyslovil, že právo na konanie bez zbytočných prietáhov zaručené čl. 48 ods. 2 ústavy sa v prípade konania pred orgánmi činnými v trestnom konaní chráni po začatí trestného stíhania [§ 160 zákona č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj „Trestný poriadok“)], keď sa občan stáva účastníkom tohto konania buď ako obvinený, alebo poškodený.

Účel práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ktorým je predovšetkým odstránenie stavu právnej neistoty účastníkov konania, sa aj v prípravnom konaní sleduje konaním a rozhodovaním príslušných orgánov v primeranej lehote (III. ÚS 99/02).

Ústavný súd taktiež judikoval, že pri posudzovaní postupu orgánov činných v prípravnom konaní nie je úlohou ústavného súdu, ktorý ani nie je orgánom činným v trestnom konaní, nahradzovať ich činnosť a určovať, aký optimálnejší postup v konaní trestná vec obvineného vyžadovala. Úlohou ústavného súdu je zistiť, či konkrétny postup týchto orgánov nie je z hľadiska naplnenia práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy svojvoľný alebo zjavne neodôvodnený (III. ÚS 99/02).

Za zbytočný prietáh v konaní orgánu činného v trestnom konaní možno považovať dobu jeho nečinnosti alebo zjavne neefektívnej činnosti pri napĺňaní účelu Trestného poriadku, predovšetkým požiadavky, aby trestné činy boli náležite zistené (§ 1 ods. 1 Trestného poriadku).

Podľa čl. 2 ods. 2 ústavy štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Týmto zákonom, ktorý upravuje postup orgánov činných v trestnom konaní (aj prokuratúry), je práve už vyššie uvedený zákon č. 141/1961 Zb. o trestnom konaní súdnom (trestný poriadok) v znení neskorších predpisov. Trestnoprávnu ochranu možno zabezpečiť len zákonom ustanoveným postupom. Trestné stíhanie pred súdmi je možné len na základe obžaloby podanej prokurátorom (§ 2 ods. 8 Trestného poriadku).

Podľa § 2 ods. 4 Trestného poriadku ak tento zákon neustanovuje niečo iné, postupujú orgány činné v trestnom konaní z úradnej povinnosti. Musia trestné veci prejednávať čo najrýchlejšie a dôsledne zachovávať občianske práva zaručené ústavou.

Podľa § 12 ods. 1 Trestného poriadku orgánmi činnými v trestnom konaní sa rozumejú súd, prokurátor, vyšetrovateľ a policajný orgán.

Podľa § 46 ods. 1 citovaného zákona orgány činné v trestnom konaní sú povinné poškodeného o jeho právach poučiť a poskytnúť mu plnú možnosť na ich uplatnenie.

Podľa § 157 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor, vyšetrovateľ a policajný orgán sú povinní organizovať svoju činnosť tak, aby účelne prispievali k včasnosti a dôvodnosti trestného stíhania a poučiť o práve žiadať preskúmanie postupu vyšetrovateľa alebo policajného orgánu.

Podľa § 167 Trestného poriadku obvinený a poškodený majú právo kedykoľvek v priebehu vyšetrovania žiadať prokurátora, aby boli odstránené priet'ahy vo vyšetrovaní alebo závady v postupe vyšetrovania alebo policajného orgánu. Žiadosť nie je viazaná lehotou. Túto žiadosť, ktorú treba prokurátorovi ihneď predložiť, musí prokurátor bez meškania vybaviť. O výsledku preskúmania musí byť žiadateľ upovedomený.

Podľa § 174 ods. 1 Trestného poriadku prokurátor vykonáva dozor nad zachovávaním zákonnosti pred začatím trestného stíhania podľa § 157 až 159 a v prípravnom konaní.

Pri výkone tohto dozoru je prokurátor v súlade s ods. 2 citovaného ustanovenia oprávnený

- a) dávať záväzné pokyny na vyšetrowanie a skrátene vyšetrowanie trestných činov,
- b) vyžadovať od vyšetrowateľa alebo od policajného orgánu spisy vrátane spisov vo veciach, v ktorých nebolo začaté trestné stíhanie, dokumenty, materiály a správy o spáchaných trestných činoch za účelom previerky, či vyšetrowateľ alebo policajný orgán včas začína trestné stíhanie a riadne v ňom postupuje,
- c) zúčastniť sa na vykonávaní úkonov vyšetrowateľa alebo policajného orgánu, osobne vykonať jednotlivý úkon alebo aj celé vyšetrowanie alebo skrátene vyšetrowanie a vydať rozhodnutie v akejkolvek veci, pritom postupuje podľa ustanovení platných podľa tohto zákona pre vyšetrowateľa alebo policajný orgán a proti jeho rozhodnutiu je prípustná sťažnosť ako proti rozhodnutiu vyšetrowateľa alebo policajného orgánu,
- d) vracať vec vyšetrowateľovi alebo policajnému orgánu so svojimi pokynmi na doplnenie,
- e) zrušovať nezákonné alebo neopodstatnené rozhodnutia a opatrenia vyšetrowateľa a policajného orgánu, ktoré môže nahrádzať vlastnými rozhodnutiami a opatreniami; pri uznesení podľa § 159, uznesení o zastavení a prerušení trestného stíhania alebo o postúpení veci môže tak urobiť do pätnástich dní od doručenia uznesenia; ak rozhodnutie vyšetrowateľa a policajného orgánu nahradil vlastným rozhodnutím inak než na podklade sťažnosti oprávnenej osoby proti uzneseniu vyšetrowateľa alebo policajného orgánu, proti jeho rozhodnutiu je prípustná sťažnosť v rovnakom rozsahu ako proti rozhodnutiu vyšetrowateľa alebo policajného orgánu,
- f) odňať ktorúkoľvek vec určitému vyšetrowateľovi alebo policajnému orgánu a urobiť opatrenie, aby vec bola prikázaná inému vyšetrowateľovi,
- g) nariadiť vo veci, v ktorej sa vykonáva skrátene vyšetrowanie, aby v nej bolo vykonané vyšetrowanie, ak to okolnosti odôvodňujú.

Podľa § 31 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o prokuratúre“): „Prokurátor preskúmava zákonnosť postupu a rozhodnutí orgánov verejnej správy, prokurátorov, vyšetrovateľov, policajných orgánov a súdov v rozsahu vymedzenom zákonom aj na základe podnetu, pričom je oprávnený vykonať opatrenia na odstránenie zistených porušení, ak na ich vykonanie nie sú podľa osobitných zákonov výlučne príslušné iné orgány.“

Podľa § 34 ods. 1 zákona o prokuratúre podávateľ podnetu môže žiadať o preskúmanie zákonnosti vybavenia svojho podnetu opakovaným podnetom, ktorý vybaví nadriadený prokurátor (§ 54 ods. 2).

Podľa § 35 ods. 1 zákona o prokuratúre pri vybavovaní podnetu je prokurátor povinný prešetriť všetky okolnosti rozhodné pre posúdenie, či došlo k porušeniu zákona alebo iného všeobecne záväzného predpisu, či sú splnené podmienky na podávanie návrhu na začatie konania pred súdom alebo na podanie opravného prostriedku, či môže vstúpiť do už začatého konania pred súdom alebo vykonať iné vhodné opatrenia, na ktorých vykonanie je podľa zákona oprávnený.

Podľa § 35 ods. 3 zákona o prokuratúre ak prokurátor zistí, že podnet je dôvodný, vykoná opatrenia na odstránenie porušenia zákona a ostatných všeobecne záväzných predpisov podľa tohto zákona alebo podľa osobitných predpisov.

Zo sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ listom zo 4. februára 2003 a taktiež listom zo 16. decembra 2003 podal žiadosť o preskúmanie postupu obvodného oddelenia okresnej prokuratúry a 9. júla 2004 podal sťažnosť na nečinnosť okresného prokurátora a obvodného oddelenia v predmetnej trestnej veci krajskej prokuratúry.

Krajská prokuratúra upozornila okresnú prokuratúru na nedostatky v predmetnom trestnom konaní, prikázala jej prijať konkrétne opatrenia na urýchlené skončenie veci. Okresná prokuratúra bola povinná vec v týchto intenciách preskúmať vo vzťahu k postupu obvodného oddelenia a v okolnostiach prípadu prijať primerané opatrenia, resp. závery.

Hoci dĺžka trestného konania vedeného na obvodnom oddelení pod sp. zn. ORP ČVS–95/SM–2003–KL o sťažovateľovom oznámení ani prešetrovanie jeho postupu a postupu okresného riaditeľstva okresnou prokuratúrou možno nebola optimálna, v súčasnosti je už trestná vec sťažovateľa právoplatne ukončená, a to uznesením okresnej prokuratúry sp. zn. 2 Pv 177/03 zo 16. novembra 2004 o podmiennečnom zastavení trestného stíhania proti obvinenému I. S. pre trestný čin výtržníctva.

Podanie podnetu na preskúmanie zákonnosti postupu vyšetrovateľa a policajného orgánu podľa § 31 ods. 1 a opakovaného podnetu podľa § 34 zákona o prokuratúre sú právnymi prostriedkami, ktoré zákon o prokuratúre poskytuje sťažovateľovi na ochranu jeho práv a právom chránených záujmov. Voči postupu obvodného oddelenia, proti ktorému smeruje sťažnosť, sa sťažovateľ mal možnosť domáhať ochrany svojich zákonných práv poškodeného vyplývajúcich z Trestného poriadku u orgánov prokuratúry, ktorú aj využil. Neuspokojil sa pritom len so stanoviskom okresnej prokuratúry k predmetnej trestnej veci, ale mal možnosť, ktorú aj využil, požiadať o preverenie zákonnosti postupu okresnej prokuratúry aj krajskú prokuratúru.

Ústavný súd považuje podnet a opakovaný podnet v zmysle citovaných ustanovení Trestného poriadku a zákona o prokuratúre za účinný prostriedok ochrany pred namietaným porušením základného práva sťažovateľa. Podnet (opakovaný podnet) zakladá povinnosť prokurátora aj nadriadeného prokurátora sa ním zaoberať, vybaviť ho a spôsob vybavenia oznámiť sťažovateľovi, čo v okolnostiach prípadu podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde znamená neprípustnosť sťažnosti sťažovateľa.

Namietané porušenie sťažovateľom označeného základného práva vo vzťahu k iným orgánom vyšetrojúcim a konajúcim v predmetnom trestnom konaní (okresné riaditeľstvo, okresná prokuratúra) ústavný súd už neskúmal, lebo sťažovateľ to v sťažnosti nežiadal a v zmysle § 20 ods. 3 zákona o ústavnom súde je ústavný súd viazaný návrhom sťažovateľa na začatie konania (okrem prípadov výslovne uvedených v tomto zákone – čo nie je tento prípad).

Vychádzajúc z týchto právnych názorov a skutkového stavu ústavný súd odmietol sťažnosť pre jej neprípustnosť už po predbežnom prerokovaní (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 32 ods. 1 zákona o ústavnom súde sa k tomuto rozhodnutiu pripája odlišné stanovisko sudcu Juraja Babjaka.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. februára 2005